

SEZONA 2022.

Lana Deković i Tea Domislović – „Magla“

Ekspresionizam je, kako kaže francuski povjesničar umjetnosti Jean Leymarie, trajna umjetnička tendencija posebno izražena u vrijeme socijalnih kriza i duhovnog nesnalaženja. Jedan od dokaza da je i u nemirnom vremenskom razdoblju u kojem živimo ekspresionizam našao izvanredno povoljan teren za svoj razvoj, svakako je i zajednička izložba grafika „Magla“ kojom su se predstavile Lana Deković i Tea Domislović. Neobično zanimljivi radovi u kombiniranim tehnikama drvoreza i linoreza, mahom portreti ali i apstraktni motivi otisnuti u crnom i bijelom tonu, djelomice se preklapaju. Autorice su, prema vlastitim riječima bijele motive koristile kao svojevrsni efekt „magle“ koji zamućuje dijelove grafika, ističući tako zamršenost i maglovitost uma koji se suočava s osobnim i općim pitanjima, prije svega sa svojom umjetničkom djelatnošću i svojom svakodnevnom egzistencijom. Obrazlažući koncept izložbe, mlade umjetnice ističu kako su zajedničkom izradom grafika bolje upoznale jedna drugu, istražile probleme koji ih opterećuju i kroz taj proces pronašle način da ih lakše prebrode. Nisu li iste dileme imali njemački grafičari iz znamenite grupe „Die Brücke“ kroz čije je grafike, osobito drvoreze početkom prošlog stoljeća ekspresionizam postigao svoju pravu afirmaciju? Upravo međusobnim poticanjem, zajedničkim stvaranjem i izlaganjem radova, članovi grupe uspoređivali su svoje specifične karaktere, čime je umjetnost poprimila značenje sredstva koje oslobađa. Pitanja koja Lana Deković i Tea Domislović postavljaju vrlo su ozbiljna, a rješenja i mogući odgovori koje su ponudile svojim ekspresionističkim no istovremeno likovno suvremenim grafikama, izložbu „Magla“ čine zanimljivom i posebnom. (Srećko Lebinec)

Sven Tomašić – „Suralni kolaži“

Naziv izložbe Svena Tomašića "Suralni kolaži" sasvim jasno govori o autorovim uzorima, potvrđujući bliskost njegovih snovitih i povremeno halucinantnih perspektiva nadrealističkim pogledima na svijet. Autor je tako eksperimentirao tehnikom fotomontaže u svom izražavanju poput pionira foto manipulacije koji su eksperimentirali počeli sredinom 19. stoljeća, primjerice Rejlandera, preko dadaista i nadrealista Mana Raya, pa sve do suvremenih umjetnika kao što je Koshelkov. Od pejzaža, do urbanih i industrijskih prizora koje distorzira i dodaje im nekoliko slojeva odnosno tekstura digitalnim eksperimentiranjem, referirajući se na razne uglavnom avangardne umjetničke smjerove, mladi autor stvara foto kolaže koji pružaju sasvim osebujan pogled na takozvanu stvarnost. (Srećko Lebinec)

Jurica Galeković – „Poetika tijela“

Pripremajući izložbu Galeković je razmišljao o motivu ženskog tijela kao skulpturalnoj formi i kako uhvatiti djelić vremena koji mu preostaje u slobodno vrijeme. Žensko tijelo kao motiv u umjetnosti koristi se od pamtvijeka, a do danas su ga koristili mnogi umjetnici u različitim likovnim tehnikama. Tako i Galeković stvara fotografije ženskog tijela nastale u procesu postavljanja modela u različite položaje kojima istražuje realistične forme u pokretu koje postepeno prelaze u svjetlo tamni kontrast (chiaro scuro), gdje je težnja da se ženski akt postepeno apstrahira no da zadrži realnost forme kroz portret i dijelove tijela u seriji radova. Izložba pod nazivom „Poetika forme“ sastoji se od dva dijela. Cilj serije fotografija bio je traženje originalnosti u radu istraživanjem kadrova i dobivanje sklada i harmonije crno bijelim nijansama u cjelini. Može li se reći da je autor na dobrom putu i da je postigao cilj? Postigao je nešto više. Otvorio je vrata jednog novog svijeta gdje se proteže harmonija oblika, sklad dijelova u cjelini, ritam i još mnogi drugi zakoni slike. (Ivan Mladenović)

SKUPNA IZLOŽBA

MARTINA IPŠA
LEA LABAŠ
DOMINIK VIŠNJIĆ
LANA DEKOVIĆ
TEA DOMISLOVIĆ
SVEN TOMAŠIĆ
JURICA GALEKOVIĆ

podrum
ponedjeljkom

09. SIJEČNJA 2023. U 19 SATI
CENTAR ZA MLADE I NEZAVISNU KULTURU - P4

www.vanima.hr

ORGANIZATOR:

POKROVITELI:

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
i medija
Republic of
Croatia
Ministry of
Culture
and Media

PARTNERI U REALIZACIJI:

Grafički muzej Varaždin

Skupna izložba – Sezona 2022.

U relativno kratkom vremenskom razdoblju od početka 2020. do kraja 2022. godine, varaždinski Filmsko-kreativni studio VANIMA je organizirajući program „Podrum ponedjeljkom“ u podrumu Centra za mlade i nezavisnu kulturu - P4 u Varaždinu priredio 43 izložbe mladih afirmiranih, ali i neafirmiranih umjetnika, kao i nekoliko već etabliranih autora, pretvorivši tako preuređeni podrum Centra P4 u Preradovićevoj ulici u zanimljivu galeriju i respektabilan izlagački prostor. Zanimanje publike i kritike za izložbe postavljene u sklopu programa, osim na kvalitetu izlagača, ukazuje i na činjenicu da su izlagački prostori ove vrste svakako dobrodošli gradu koji se voli pohvaliti i tradicijom, ali i recentnom likovnom scenom. Otvorenje jedne u nizu izložbi što će biti postavljene u sklopu programa „Podrum ponedjeljkom“, bit će u ponedjeljak 09. siječnja 2023. godine u 19 sati. Riječ je o prvoj ovogodišnjoj izložbi te svojevrсноj retrospektivi radova mladih autora koji su se Varažđincima predstavili tijekom 2022. godine. Izložba će za javnost biti otvorena do kraja siječnja 2023. godine.

Filmsko-kreativni studio VANIMA je krajem 2021. godine raspisala javni natječaj „Podrum ponedjeljkom“ za mlade autore i autorske timove s područja Varaždinske, Međimurske, Krapinsko-zagorske i Koprivničko-križevačke županije koji se bave slikarstvom, crtanjem, ilustracijama, dizajnom, fotografijom, fotomanipulacijom ili bilo kojim drugim vidom dvodimenzionalnog vizualnog izražavanja, a selektori mr. Ivan Mesek, prof. likovne kulture i ravnatelj Gradskog muzeja Varaždin, Elizabeta Igrec, akademska slikarica, viša kustosica u Gradskom muzeju Varaždin, Ivan Mladenović, magistar kiparstva i edukacije umjetnosti te Srećko Lebinec i Hrvoje Selec, organizatori iz Filmsko-kreativnog studija VANIMA odabrali najbolje prijave.

Prošle godine u okviru natječaja je priređeno šest izložbi, a upravo na predstojećoj izložbi publika će ponovno moći vidjeti dio radova sa svakog od ovih predstavljanja. Podsjetimo, izlagali su Martina Ipša koja se predstavila svojim grafikama kroz izložbu „Oblik energije“, Lea Labaš koja je pripremila digitalne ilustracije pod nazivom „Mali portreti velikih ljudi“, a Dominik Višnjić je izložio svoje radove kroz izložbu „Tkanje života“. Grafikama su se predstavile Lana Deković i Tea Domislović izložbom „Magla“, Sven Tomašić izložio je fotografije kroz tehniku kolaža u izložbi „Surealni kolaži“, dok je Jurica Galeković fotografijama predstavio svoju izložbu pod nazivom „Poetika tijela“.

Martina Ipša – „Oblik energije“

Snagom ekspresije i likovnom zanimljivošću, izložba radova mlade grafičarke Martine Ipše svakako se izdvaja kao jedno od središnjih zbivanja ove sezone programa „Podrum ponedjeljkom“. Dvadesetak grafika izloženih u prostoru Centra za mlade i nezavisnu kulturu P4 promatraču su zorno pokazale visok stupanj autoričine vizualne inteligencije (u smislu kako taj pojam tumači Rudolf Arnheim). Opisujući svoj rad Martina kaže: "Moj interni svijet usvaja inspirativne inpute prirode te ih prevodim u jedinstvenu energiju koja, gestama i pokretima cijelog tijela, biva prenesena u materijalno obličje. Stoga, ovaj stvaralački proces, kao i zakon prirode, ima karakteristiku cikličkog kretanja koje počinje i završava u eksternom svijetu, dok sam ja sama medij između prve i zadnje karike". Ne samo ove njene riječi, već i pogled na neke od njenih grafika, u sjećanje promatrača doziva odjek čudesnog grafizma umjetnika stare Kine i Japana. U jednom od svojih tekstova Elie Faure govori o sposobnosti stilizacije koja je japanske umjetnike ovlastila da u geometrijske oblike uklope cijelu prirodu prevedenu u novi jezik i nanovo komponiranu. I upravo neprestana veza s prirodom, te transponiranje prirodnih oblika u likovni jezik, grafikama Martine Ipše daje sasvim osobnu i originalnu notu. *(Srećko Lebinec)*

Lea Labaš – „Mali portreti velikih ljudi“

Među izloženim radovima je i dio ilustracija iz slikovnice "Pjegica Zvezdica" koju je Lea Labaš izdala prošle godine. Iako ističe da je amater, navodeći kako joj je crtanje, slikanje i ilustriranje hobi i sigurno mjesto na koje se često vraća, treba reći da već njen prvijenac zadovoljava načela o potrebi psihološke, lingvističke i pedagoške ispravnosti slikovnice što ih je prije više od tristo godina u svom djelu "Orbis sensualium pictus" (Oslikani osjetilni svijet) utvrdio pedagoški reformator Jan Amos Komenski. Vedar i usprkos svemu optimistički, a prije svega nepretenciozan stav autorice izložbe "Mali portreti velikih ljudi", danas potrebniji nego ikad, vidljiv je iz njenih ilustracija. Ne smijemo zaboraviti da smo samo djeca koja se smiju, maštaju i vole, kaže Lea Labaš, a najbolji dokaz da to nije zaboravila je njena prva samostalna izložba. *(Srećko Lebinec)*

Dominik Višnjić – „Tkanje života“

"Umjetnost je samo simbol prolazne slike koju nikada nećemo zadržati, no koju želimo uhvatiti, i ta želja održava naše srce na razini sveopćeg, neprestano sve intenzivnijeg života. Toj slici zahvaljujemo što je naš stvaralački napor vjerojatno besmrtno. Dakako, on zna povremeno i oslabiti, no kad na jednom mjestu gasne, na drugom se obnavlja, kad na jednom mjestu zastane u sumnji ili kolebanju, na drugom mjestu iznenada ojača; on je životno neophodan, i zato lirska iluzija neprekidno igra svoju ulogu, ulogu umjetnosti u svijetu: ona svakog dana nanovo izmišlja svijet." Ove bi riječi znamenitog francuskog povjesničara umjetnosti Elie Faurea mogle poslužiti kao dodatno pojašnjenje koncepta izložbe "Tkanje života" kojom se predstavio student riječke Akademije primijenjenih umjetnosti Dominik Višnjić. Grafike i grafičke knjige iz serije pod nazivom "Tragovi identiteta", nastale su nakon dugogodišnjeg istraživanja i rekonstrukcije narodne nošnje iz autorovog rodnog sela, što također predstavlja jedno od brojnih područja Višnjićevog zanimanja. U traganju za identitetom ovaj se mladi univerzalni umjetnik u izradi svojih grafika poslužio strukturama i bojama kao i motivima s narodne nošnje, postigavši neobično dojmljiv, istovremeno i nenametljiv spoj tradicionalnih simbola i suvremenog likovnog izraza. U jednoj od grafičkih knjiga ispisani su fragmenti tekstova tradicionalnih pjesama, a u jednu je autor ispisao imena svojih predaka, članova obiteljske zadruge Kobal iz Zbelave, velike zajednice u kakvima se na selu nekad živjelo. Serijom radova "Tkanje životnih linija" što sačinjava drugi dio izložbe, Višnjić simbolički govori o značenju osoba koje su u nekom trenutku, na određenom mjestu prošle kroz naš život, uspoređujući ispreplitanje životnih linija s nitima na tkalačkom stanu koji se u središtu radijacije preklapaju u jedinstvenu plohu. *(Srećko Lebinec)*